

Praktisch

Deze wandeling (6,5 km) start in het kasteelpark van het Kasteel van Beauvoorde. Ga gerust het terrein op langs de grote poort tot je een goed zicht hebt op het kasteel. Wil je het kasteel zelf bezoeken, ga dan eerst langs bij het bezoekerscentrum om je ticket te kopen.

Inleiding

Beauvoorde: een klein en pittoresk plaatsje met twee dorpskernen diep in de Westhoek. Als je er nu langskomt en even halt houdt in de schaduw van de kerk van Vinkem of in het kasteelpark in Wulveringem, lijkt het wel of de tijd er is blijven stilstaan. De rust en authenticiteit van deze plek nemen je mee terug naar een ver verleden, een rijke geschiedenis vol straffe gebeurtenissen en spannende verhalen. Tijdens deze wandeling gaan we ruim een eeuw

terug in de tijd. We keren terug naar de eerste dagen van het jaar 1919, ons verhaal speelt zich af in de maanden kort na de Eerste Wereldoorlog. Een tijd van herstellen, puinruimen en heropbouwen. Maar bovenal een periode van chaos, gevaar en spanning. In die periode stond ook Beauvoorde plots in rep en roer. Toch dreigen de gebeurtenissen van toen langzaam te verdwijnen onder het stof van de tijd. Door deze wandeling af te leggen en het verhaal te ontdekken, houd jij het verhaal mee in leven, voor het te laat is.

Al wandelend vertellen we je het volledige verhaal. Je stapt langs de belangrijkste plekken van toen en ontdekt zo tegelijk de mooiste plekjes van Vinkem en Wulveringem. Geniet van deze tocht terug in de tijd.

Geniet van Beauvoorde.

1. Kasteelpark

2 januari 1919. Een koude winterdag in de Westhoek. Na de hectische oorlogsjaren werd het langzaam maar opnieuw rustig in het Kasteel van Beauvoorde. Pas enkele weken eerder werd de wapenstilstand getekend die het einde van de Eerste Wereldoorlog inleidde. Het front lag ongeveer vijftien kilometer van Beauvoorde verwijderd, maar tijdens de vier jaar durende oorlog was het hier een drukte van jewelste. In het dorp waren heel wat militaire installaties gevestigd, zoals de topografische dienst waar kaarten werden gemaakt, de barakken voor draadloze telegrafie en zelfs een gigantisch kanon aan de rand van het dorp. Het kasteel werd ingeschakeld als hoofdkwartier van de zesde legerdivisie. Later vestigde het Ministerie van Oorlog zich er.

Etat major van het Belgische leger voor Kasteel Beauvoorde, december '14 © Collectie Jozef Ameeuw

Het anders zo rustige dorp werd een echte heksenketel. Daarbovenop werden in en rond het dorp ook nog eens honderden soldaten ingekwartierd. Voor hen werd Beauvoorde een veilige haven wanneer ze even geen frontdienst hadden. Speciaal voor die jongemannen werden onder andere sportwedstrijden, toneelvoorstellingen en religieuze plechtigheden georganiseerd. Hier in het kasteelpark werd zelfs een bioscoop gebouwd. Af en toe liep het jammer genoeg fout in het overbevolkte dorp vol jonge soldaten. Daar werd gelukkig al snel een oplossing voor bedacht. Die ligt hier trouwens om de hoek. Kom je mee?

Kasteel Beauvoorde

Op de plaats waar nu het pittoreske waterkasteel staat, bevond zich in de twaalfde eeuw al een motte die het centrum van een heerlijkheid uitmaakte. Een motte is een aangelegde aarden heuvel waar in de middeleeuwen houten mottekastelen op werden gebouwd. In de loop van de eeuwen veranderde het landgoed verschillende keren van eigenaar en van vorm. Wanneer in de 16de eeuw de familie de Bryarde het kasteel in handen kreeg, begon men te spreken van Kasteel Beauvoorde. Antoine de Bryarde was heer van Beauvoorde, een bosgebied bij Steenvoorde. Eind 17de eeuw werd het kasteel sterk verwaarloosd en als in 1874 Arthur Merghelynck zijn oog liet vallen op het domein is het niet meer dan een ruïne. De rijke leperling had een passie voor geschiedenis en maakte van Kasteel Beauvoorde zijn levenswerk. 25 jaar lang liet hij het kasteel restaureren en verbouwen. Van het prachtige resultaat van die inspanningen kunnen we vandaag nog steeds genieten. Nadat Merghelynck in 1908 stierf, bleef zijn echtgenote Julienne Flyps in het kasteel wonen tot haar dood in 1941. In zijn testament droeg Merghelynck het kasteel over aan de Belgische staat. Vandaag zorgt erfgoedorganisatie Herita voor het onderhoud en de uitbating van het domein.